

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor. (12 frt)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy hóra.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	8 fillér (4 kr.)
Vidékre.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap
korán reggel.
Ünnep és vasárnap után is.

Kolozsvár, 1904.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

Hétfő, április 5.

Az O. M. K. E. megalakulása.

Kolozsvár, április 4.

Husvét első napját a kolozsvári kereskedők a munkának és kereskedelmi ünnepnek áldozták. Az O. M. K. E. kolozsvári szervezete alkották meg szép ünnepségek keretében, amelyre a fővárosból is számosan jöttek le hozzánk a mozgalom lelke apostola: Sándor Pál orsz. képviselő vezetése mellett.

Az O. M. K. E. mint azt Sándor Pál szellemesen fejtette ki, nem harcot akar az agrárok ellen, hanem éppen az a célja, hogy békét teremtsen. E béke érdekében alakítják meg mindenütt az O. M. K. E. szervezeteit.

A Kolozsvárott lefolyt szervező gyűlés és az azt követő bankett mindvégig komolyan és méltóságteljesen folyt le, tanúságot téve a kolozsvári kereskedők intelligenciájáról. Hallottunk magvas szép beszédeket, melyek változtak az O. M. K. E. céljait és kötelességeit. A politikai vonatkozásokat nagyon helyesen, lehetőleg távol tartották a nagyzólástól; ám a fehér asztalnál már az sem maradt el és ez részben báró Feilitzsch Arthur rováására irandó, aki egy valóban szép magvas, korrekt és általános tetszést érdemlő beszédet mondott a gyűlésen és egy agresszív jellegűt a banketten. Alábbi tudósításunkban megemlékezünk arról részleteibben, itt csupán jelezni óhajtjuk a következőket:

Az „Ujság” husvétai számában említést tettünk arról, hogy a kereskedelem baját is gyökeresen csak az önálló vámterület orvosolhatja. Feilitzsch Arthur báró kitért erre a kérdésre és azt mondotta, hogy az csupán „hangzatos jelszó”, melyet egy párt foglalt le magának, pedig az lenne a főcél, hogy az egész világon megszűntessék a védővámokat. Ez utóbbi kijelentést akeptálhatja mindenki, az előbbi az a kínos hangulatot teremtett. S ennek a kínos hangulatnak adott kifejezést lapunk felelős szerkesztője, amidőn felszólalásában kijelentette, hogy elfogadjuk Feilitzsch báró tételét, ám döntsek le mindenütt a vámkorlátozást, de addig míg ez megtörténik, mindenkinek az az óhajta, hogy állítsák fel a Lajthánál is a korlátozást, mert azon szivárog ki most Ausztriába a mi egész gazdasági erőnk.

Feilitzsch Arthur báró nem ment bele a kérdés nyílt tárgyalásába. Hallgatott. Csúpan a bankett után jelentette ki magánbeszélgetésben, hogy a hangzatos jelszó nem a függetlenségi pártra, hanem arra a pártra vonatkozott, mely 67-es alapon követeli az önálló vámterületet. Ám abból a lelkesedésből, melylyel a „hangzatos jelszó” könnyelmű vádjának visszautasítását fogadta a jelenlévő közönség, mindenestre megláthatta a II-ik kerület képviselője, hogy ismét — oh hányszor — elszólt a vagy rosszul fejezte ki magát és a függetlenségi pártra is célzott, nemszámítva arra, hogy ott nyomban a helyszínen megkapja arra a feleletet.

A kereskedők ünnepéről különben a következő tudósításunk szól;

A nagygyűlés.

Tíz óra felé teljesen megtelt a Redout nagy terme az érdeklődő közönséggel. Kolozsvár egész kereskedővilága összegyűlt a nagygyűlésre, melyre pont 10 órakor érkeztek meg Sándor Pál, Feilitzsch Arthur br. és Sándor József orsz. képviselők. Jelen voltak még nem kereskedők: Tanács József gyógyszerész, Szekula Ákos az Adria bizt. felügyelője, Reiter József gyufagyáros, Pollák Lajos máv. felügyelő, dr. Kádár János ev. ref. status titkár, dr. Kelemen Samu ügyvéd, László Albert a Korvin Mátyas író. társ. igazgatója, Benel Antal szolgabíró, Eber Ernő az E. G. E. segédtitkára, Szilágyi Lajos a csizmadia ipartársulat elnöke. Gróf Béli Ákos és Szvacsina Géza

betegségükkel mentették ki magukat. Vikol Kálmán és Fekete Nagy Béla tanácsosok a várost képviselték, a kereskedelmi és iparkamarát Veisz József elnök és Néra Mór alelnök, Gámán Zsigmond és dr. Gámán József titkárok képviselték.

Tamási István, a kolozsvári alakulás valóban fíradhatatlan szervezője nyitotta meg a gyűlést a következő beszéddel:

Tamási István beszéde.

Az egészséges emberi testbe szükséges az életműszerek egyöntetű, egyhangú munkálkodása, hogy egészséges léte, egészséges vérkeringést eredményezzen. A nemzet testében szintén egyöntetű működésre van szükség, hogy életképes, hatalmas, független nemzetté fejlődjék.

Ilyen legfontosabb életműszerek a nemzetek mivoltában az államban a mezőgazdaság, az ipar és a kereskedelem. Különösen nálunk a mezőgazdaság az, amely nemzeti multjánál, talaj viszonyainál, lakói hajlamánál fogva leginkább fejlődött, leginkább vett részt az államfenntartás, a vagyonszerzés munkájában és nemzet gazdasági tényezői között. A leghatalmasabb szervezett, a mennyiben e tekintetben Európa összes kultúr államai között előkelő helyet — sőt mondhatnánk — vezető szerepet foglaltunk el.

Ugyan ezt nem mondhatjuk iparunk fejlődéséről. Nagyon lassan hosszú idő alatt értük el a mai állapotot. De minden esetre történetek lépések, vannak már felkészült harcosaink, vannak fegyvereink, erősen, jól felkészülve vehetünk részt abban a küzdelemben, amelytől reméljük azt, hogy Magyarország a munkás kezeknek elegendő munkát ad, hogy nem szükséges a munkás kezeknek kivándorolni, hogy végre egészséges életérő ipart fogunk Magyarországon megteremteni.

Az eszközök megvannak; a küzdelem folyik; győzelemre biztos kilitásunk van. A harmadik fontos szervezete a nemzet testnek: a kereskedelem. A kereskedelem, amely nélkül sem a mezőgazdaság sem az ipari fejlődés el nem érhető, mert a kereskedelem hivatás piacot teremteni egy a mezőgazdaság terményeinek, valamint az ipar termésményeinek — és Uram! — a legkevésbé a mit tettünk, éppen a kereskedelem terén történt. Iránytalanul melegebb társadalmi és országos támogatás nélkül, szóval a közhangulat teljes nélkülözésével küzdünk és nem dolgozunk. Nem dolgozunk t. Uram, mert a mit megtett a mezőgazdaság érdekében a gazdák összessége és a mit igyekezik megtenni ma nuncsok az iparosok maguk, hanem az ország minden jelentéktelenebb tényezői, testülete, hogy iparkodjanak az ipart fejleszteni és pártolni: azt mi nem tettük. Mi szélszótart mindenki a maga működési körében tett, vett, dolgozott, mindenki más célt tűzött maga elé és annak következtében el nem értük. Nem szabad a mezőgazdasági tényezők legfontosabbikát elcsatyni hagyni. Azt a fát mélyen t. Uram, a mely a mi kereskedelmünk gyengén fejlődő fája, a mely ma mostoha viszonyok között van, ellepeték a fattyuhajtások, a melyek részben nem tiplálják, részben elszívják az élet nedvét és a fa nem tud fejlődni, nem tud hatalmas erőssé válni és növekedni.

Ez így volt. De elérkezett a cselekvés órája. Már 98-ban a szegedi, 900-ban a miskolci, 902-ben a soproni kongresszuson hangot adtunk, hangot adott Sándor Pál orsz. képviselő ur (elkes eljenzés) a midőn beszédében precizozta, kifejtette az eszméket, a melyektől reméli az egész nemzet kereskedelmének odaváló fejlődését, hogy ebben a nemzetgazdasági munkában elfoglalja az őt megillető helyet és felhasználja a magában rejlő összes erőket, hogy az államnak, hazának és az egyének szolgálatot tegyen. (Eljenzés.)

Mélyen t. Uram! 902 és 903 év folyamán a Sopronban megalakult végrehajtó-bizottság megtette üdvös munkáját, Sándor Pál képviselő ur (Hosszas eljenzés.) elnöklete alatt dolgozott, szervezett, megcsinálta az alapszabályok tervezetét és abba a helyzetbe juttatta a vidéket, hogy a gőcpontokat, kerületeket megalakítani képes volt. Minket kolozsváriakat oly formán bízott meg a kerület szervezésével, hogy a kiváltságos kereskedői társulat kapcsolatban a kolozsvári kis kereskedő-társulattal vezesse a szervezés munkáját. Ez a bizottság feladatának a körülményekhez képest megfelelt, legalább annyira, hogy ma szerencséssek vagyunk megnyithatni ezt a gyűlést, megalakíthatni a kerületet. A kerület megalakításának munkájában különösen támogatott bennünket a helybeli kereskedelmi és iparkamara. (Eljenzés.)

Mélyen t. Uram! Ilyen formán, mint az előkészítő bizottság elnökének nekem jutott a szerencse, hogy üdvözöljem e gyűlés alkalmából a végrehajtó-bizottság tagjait, a kik minket e nagy ünnepen felkerestek, hogy megalakulásunk munkáját elősegítsék, nekem jutott a szerencse kifejezni bizalmunkat irántuk és bizonyos tekintetben hozzájuk fordulni, hogy legyenek kegyesek — a mint meg vagyok arról győződve — a vidék érdekeit különös figyelemre méltatni; mert ne feledjük, hogy az a leendő életérő fa, melynek koronája a fővárosban fog virulni, gyökereit a vidék talajába veti. Ugy van! Eljenzés.)

Midőn az igen t. tagtársakat üdvözölöm és leteszem tisztet az alakuló gyűlés asztalára, kijelentem, hogy sikerült az előkészítő bizottságnak egy kiváló szakférfit, — gyakorlati kereskedelmünk egy lelkes barátját — Kiss Sándort, kereskedelmi akadémiai igazgatót felkérni, hogy e gyűlés vezetését elvállalja. (Eljenzés.) Ezt tudomásul hozva ajánlom önöknek, hogy szíveskedjenek közfelkiáltással alakuló gyűlésünk elnökének megválasztani. (Hosszas eljenzés.)

Lelkes taps hangzott fel a beszéd befejeztével, amidőn is Kiss Sándor foglalta el az elnöki széket, aki hosszabb beszédében méltatta az O. M. K. E. jelentőségét. Beszédének befejező része a következő:

A multak mulasztásait pótolni, érdekeik kellő megvédelmezését biztosítani gyűlések össze Kolozsvár város derék kereskedői. Tanácskozásuk nagy fontosságának dokumentálását látom abban, hogy gyűlésünk megjelentetésükkel megtisztelték érdemes hatóságunk fejét, kiket gyűlésünk nevében igaz tisztelettel üdvözölök; megjelentek törekvésünk előmozdítására nagybecsű támogatásukkal az O. M. K. E. fővárosi vezérfőbírái, köztük Sándor Pál o. gy. képviselő ur, ki azon eszmének, hogy egy hatalmas, egységes magyar kereskedői osztály megteremtessék, a megindítója, fíradhatatlan zászlovívője, ki átértve annak igazságát, hogy egy ország szegénységét nem annyira a kormányok intézkedése, mint inkább és marandabbban a polgárok egyesített erején nyugvó erőteljes társadalmi tevékenység osztalja el, eljött hozzánk is, hogy jeljainkhoz felvilágosítson, törekvésünkben buzdítson, lelkesítsen s a kit és kiket, melegen köszöntve gyűlésünkön, óhajtom, hogy a kolozsvári kereskedők városunk nagy multjához és kimagasló jelenéhez méltóan fogván fel hivatásukat, erejük felajánlásával közreműködjenek azon célok eléréséhez, melyeket az Országos M. Kereskedelmi Egyesület programjának 12 pontjában kitűzött, s mely egyértelmű a Magyar Kereskedelem virágzóvá, naggyá tevésével!

Ezzel gyűlésünk tárgyalását megnyitom. Az elnök ajánlatára a gyűlés jegyzőkké Balázs Gyulát és Dávid Sándort választotta meg, míg a jegyzőkönyv hitelesítésére Haraszthy Jenőt, Szele Mártont és Tischler Mórét kérték fel.

Gámán Zsigmond a kereskedelmi és iparkamara nevében üdvözölte az O. M. K. E. megalakulását.

Gámán Zsigmond a következő beszéddel üdvözölte az egyesületet:

Gámán Zsigmond beszéde.

Mélyen t. közgyűlés! Én vagyok megbizva, hogy a kolozsvári iparkamara nevében üdvözöljem az alakuló gyűlést, üdvözöljem a mi t. vendégeinket és annak élén Sándor Pál képviselő urat. (Lelkes eljenzés.)

A kolozsvári kereskedelmi iparkamara már évtizedek óta minden alkalmat felhasznál és különösen a kereskedelmi kongresszusok tartásában részt vett, azoknak programját elfogadja, úgy, hogy azt lehet mondani, hogy a kereskedelmi és iparkamara előtt ez a folyamat úgy játszott le, hogy ma éppen azon program alapján állunk, mint kezdetben.

Az a zászló, a mely ma erős kézben lobog előttünk, évtizedek előtt ki volt bontva egész határozott programjában, a mely a kamara programjával mindenben összevág; nem lehetett tehát másképen, mint szívünk, lelünk mélyéből üdvözöltük azt a szerencsés eseményt, hogy ezt a lobogót, a melyet oly sokszor bontottak ki, végre egy erős kéz kezébe fogta, lobogtatja és azt kiáltja: Előre! Utánam! (Eljenzés.)

Mi nagy köszönettel tartozunk a gondviselőnek, hogy eljött az, a ki ezen eszméket nem csak beszélni, hanem cselekedni is kész, a ki szeretettel, buzgóssággal, hittel, reménnyel és teljes bizalommal hívja fel az ország kereskedőit ezen egyesülés előmozdítására. Az Uristen őt sokáig és céljai elérésére ép erővel és egészséggel őrtesse. Eljen. (Lelkes eljenzés.)

Egyuttal van szerencsém üdvözölni az 5 tőborát, a mely nagy áldozatot hozott az által, hogy ilyen zímankos téli időben oly távolról Kolozsvár városát felkereste. Az Uristen őrtesse, (Eljen!) hogy ezen áldozatra készek voltak. — Eljenek. (Lelkes eljenzés.)

Ezután Révai Mór tartott hosszabb beszédet, melyben általános tetszés közepette fejtette az O. M. K. E. célját. A helyes-

lésekkel sűrűn megszakított beszéd befejező része a következő:

Az O. M. K. E. nem akarja szaporítani a létező ellentéteket, hanem inkább azok megszüntetésére, azok elsimitására fog törekedni, ami annál könnyebb lesz rá nézve, mert józan kereskedőkből álló testület Magyarországon nem zárkozhatik el elsősorban a mezőgazdaság, ezzel karöltve az ipar nemzetenntartó voltának elismerésétől.

És amint megvagyunk győződve a felől, hogy azok az utóbbi időben felmerült ellentétek nem természetszerűen és nem a dolgok kényszerűsége folytán keletkeztek, hanem mesterségesen lőnek felszítva, ép úgy természetes, hogy az általunk megalakítandó egyetemes szervezetnek nem szabad ugyanabba a hibába esnie, amelynek felismerése indokolja szervezkedésünket és nem szabad magunknak is jelszavak hangoztatásával szaporítanunk az ellentéteket, hanem öntudatos, serény munkával, meggyőződésünkbe és ügyünk igazságába vetett töretlen bizalommal mindent elkövetni annaké, hogy a mesterségesen provokált ellentéteket gazdasági és társadalmi közéletünkben elimináljuk.

Mi meg vagyunk győződve arról az igazságról, hogy a nemzetek gazdálkodásában nincs és nem is lehet elszigetelt kultúra, hogy a gazdasági tevékenység különböző ágai a természet törvényeinél fogva egymásba fonódnak, azoknak prosperitása egymásba befolyásától függ és a nemzeti gazdaság csakis az összes kulturák egybekapcsolt realis fejlődésével képes maga is fejlődni. Éppen azért nem lehet más feladatunk, más kötelességünk, mint az ország valóságos közgazdasági szükségletéhez képest a kereskedelem működését céltudatosan belekapcsolni a többi gazdasági ágak művelési és értékesítési folyamatába, hogy azok a kereskedelem által és a kereskedelem útján boldogulhassanak.

Meg vagyunk győződve arról, hogy az ország gazdasági fejlődésének egyik legfontosabb alkateléme és eszköze egy feladati magaslátón álló fejlett kereskedelem lehet és hogy a legfontosabb fegyver abban a gazdasági küzdelemben, mely az egyes országok között folyik, az a fegyver, melyet egy ország nézve a kereskedelmi szellem és kereskedőinek készsége képvisel. Ennek a fegyvernek megcsorbulását, hasznavehetetlenné tételét nem engedhetjük meg senkinek, ha a haza iránti kötelességeinknek meg akarunk felelni.

És ép ezért, midőn természetszerűleg kirekesztjük feladataink közül bármely más gazdasági jogos közérdeknek megtámadását és ellenzését, épugy minden erőnkkel fogunk védekezni az ellen, hogy a kereskedelem jogos érdekeit, a kereskedelem természet-szerű fejlődésének bárki is megtámadhassa.

Mi annyira át vagyunk hatva attól a meggyőződéstől, hogy Magyarországra nézve a legfontosabb életszükségletet képezi, hogy gazdasági életét minden téren egy józan, egészséges kereskedői szellem hasssa át, hogy törekedni fogunk arra is, hogy ez a gyakorlati kereskedelmi szellem ne csak a szoros értelemben vett kereskedői kart, hanem azokat is hasssa át, a kik a mezőgazdaság és ipar terén vannak hivatva a közgazdasági érdekeket előmozdítani.

Mert nem az önző és partikularisztikus érdekek céljából egyesülünk, hanem azért, hogy a nemzeti létnek egyik legfontosabb elemét a köz javára gondozzuk és fejlesszük.

Céljainkat olyképp véljük legjobban megvalósíthatóknak, ha a limine elterelve magunktól mindennemű állami és közhatalmági befolyástól, tisztán és kizárólag a közvéleményre támaszkodunk, még pedig úgy, hogy eszméinket és törekvéseinket egyrészt magunk törekvésünk szervezetünk által a közvéleménybe beplántálói, másrészt a fejlődő közvéleménytől várunk impulzust és reméljük a termékenyítő eszméket és erőt.

Erre a hazafias és a nemzet egészének gyümölcsöző munkára hívjuk fel önöket. Abban a reményben és várakozásban, hogy teljes lelkesedéssel, teljes ügybuzgalommal fognak ügyünk mellé szegődni mert, ez egyszerűs mind az önök ügye is és mindnyájunk ügye. Hisszük, hogy seregestől fognak kibontott zászlónk köré csoportosulni, mert az O. M. K. E. csak úgy érheti el a hozzáfűzött reményeket, ha munkájában minden magyar kereskedő aktív részt vesz és ha működését minden magyar ember rokonszenvével és bizalommal kíséri...

Z SERKESZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL

Egyetem-utca 7., (Lyceum-nyomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyszög centiméterenként 8 fillér.

Iparosok és kereskedők kedvezményben részesülnek

Nyilttér soronként 40 fillér.

Sándor Pál: Talán féltemükkel visszalelek, ha ezen tanulságos fejtegetések után én is merek egy néhány szót önökhöz intézni. (Halljuk! Halljuk!) De miután az én igen t. barátom egy igen magas pontot választott magának, a melyről nézve az O. M. K. E. alapelveit és én nem szeretném, ha akár itt, akár bárhol az országban félreértések származnának, mintha nem leltünk volna elég őszinték ebben a tekintetben, engedjék meg, hogy ugyan azt, a mit ő mondott, én kissé valamivel más világításban elmondjam. (Halljuk!)

Igen t. barátom azt mondta, hogy nem legyőzni, hanem meggyőzni kell ellenfeleinket. A tudomány eszközeivel, az igazság erejével, a meggyőzés szavaival kell hatni.

Hát t. Uram ez igaz! Arany igazság. Ezt az olaját a békének én is nyujtom, én is tartom, hanem — sajnos — eddigi működésünk másban nem állott, mint ezen alap szentenciákban. A kereskedelmi kamarák, kereskedelmi egyesületek arra törekedtek, hogy meggyőzzék ellenfeleinket arról, hogy ez nem egyoldalú törekvés, hanem az országának hasznára van az, a mit mi követlünk; megmondtuk, hogy ez ép oly nemzeti ügy, mint bármely más produktív gazdasági ágak ügye. Én abban a reményben vagyok, hogy ebben a pillanatban, ha mi szervezkedünk, egyöntetűleg állunk a közvélemény előtt és véleményünk, mint az egész magyar kereskedelmi karnak véleménye áll a nagy közönség előtt, akkor igen nagy erővel fogunk rendelkezni. Ugy, mint a mikor a világ összes hatalmai katonailag szervezkednek és mindenkor hangoztatják, hogy ezt a béke érdekében tessik és a béke érdekében tartják fenn a polgároknak oly nagy áldozatába kerülő katonaságot: ugy nekünk is a béke olaját kell oda nyujtani és ott kell állnunk, mint a katonáknak szervezkedve, hogy abban a pillanatban, ha a mi tisztességes keresettünk meggyanúsítják, érdekeinket, a mi becsületünket lábbal tiporják: abban a pillanatban készen legyünk és védjük meg a becsületünket, a mi minden magyar embernek a legszentebb.

Nem harci riadó az t. uraim! a mit mi hangoztatunk! Nem akarunk mi háboruszkodást. (Ugy van!) Tudjuk nagyon jól, hogy csak egymásnak a vagyonát, egy ország polgárainak vagyonát koboizuk el, ha mi egymással háboruszkodunk. Tudjuk azt, hogy az osztrák sógor legjobban örvend, ha háboruszkodunk, az ő kezébe jut a haszon, ha rosszul élünk egymással. Azért mi csupán védelmi harcot kívánunk és abban az esetben, ha megtámadnak bennünket. Ebben a tekintetben tehát határozottan kijelenthetem azt, hogy igen is harcolni fogunk, de mindig a béke érdekében és csak akkor, ha a harcot ránk kényszerítik. És ennél a pontnál t. Uram! talán éppen Kolozsvár az alkalmas hely, a hol elmondjak egy olyan reminiscenciát, amely önök előtt, azt hiszem, teljesen ismeretlen és a mely megfogja önöknek mutatni annak igazságát, a mit az imént elmondtam.

1900. év végén volt egy irány Budapestén a kereskedelmi körökben, a mely minden áron kívánta a békés együttélést az agrárius táborral. Ennek feje Kornfeld Zsigmond volt az áru és értéktőzsde elnöke. Kornfeld Zsigmond akkor érinkezősbe lépett Széll Kálmán miniszterelnökkel és megkérdezte, hogy vélekedik a felől, ha az agráriusokkal a „modus vivendi” illetőleg, azon jelszavak alapján tárgyalások folynának. Széll Kálmán kijelentette, hogy tödvösnek tartja ezt az ideát és tőle telhetőleg legnagyobb jóindulattal fogja kíséni a tárgyalásokat és előmozdítja, ha rá szükség lesz. Károlyi Sándor gr. mint az agráriusok egyik vezére hajlandó volt a tárgyalásra és így összejöttek akkor Károlyi gr. Zselénszki Róbert gr., Pallavicini Sándor gr. és Makfalvy Géza mostani államtitkár az

Iskola Alapítvány – Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală – BCU Cluj-Napoca